

Procházka přírodou

Anežka Kadlečková

Procházela jsem se hustými lesy a vnímala přírodu. Ptáci prozpěvovali, plachtili po obloze s krásným výhledem do přírody i hlubokých lesů. Větvičky mi křupaly pod chodidly, slunce zářilo skrz stromy, které tvořily mapy stínů. Rozhlížela jsem se kolem sebe. Ptáci seděli na větvičkách a nosili lesním zvířátkům radost svými písněmi.

Hluboko v lese jsem najednou cítila povědomý zápach. V dáli jsem spatřila hustý kouř. Čím blíž jsem šla, tím intenzivněji kouř zapáchal a proplétal se větvemi hustých jehličnatých stromů.

Po chvíli jsem šokem zmrzla na místě, mé oči se rozšířily strachy. Spatřila jsem dům v plamenech. Oheň se rychle rozšiřoval. Sáhla jsem do kapsy pro mobil a vyťukala číslo 150. Ztuhlá strachy jsem ohlásila požár v lese. Příjezd hasičů mohl trvat dlouho, proto jsem musela zachovat chladnou hlavu. Dlouho mi to nevydrželo. Zaslechla jsem sténání, bolestné sténání. Ozývalo se z domu pohlceného hustými plameny. Krev mi žilami pumpovala adrenalinem a strachem. Nemohla jsem pomoci. Dveře byly zabarikádovány těžkým smrkem. Povzdechla jsem si. Po chvíli se ozval zvuk hasičských sirén. Do čtvrt hodiny dorazily hasičské vozy na místo.

Hasiči mě ihned přemístili dále od ohně. Upozornila jsem je na sténání člověka v domě. Jeden z hasičů rozbil okno a skočil do hustých plamenů osvobodit raněného. Za pár minut hasič vylezl z okna. A nebyl sám. Osoba v jeho náruči byla ošklivě raněna a popálena. Na místo činu mezitím dorazila i záchranka a ženu si vzala do péče. Hasiči bojovali s ohněm jako princ s drakem. Z posledních sil hasili dům i jehličnaté stromy, až se jim podařilo oheň zdolat.

Rozhlédla jsem se po lese, stromy i keře byly ohořelé. Z listí a trávy zbyl popel. Povzdechla jsem si nad tou zkázkou. Ale zároveň se mi na obličej objevil úsměv hrlosti. Přispěla jsem k záchraně života mladé ženy. Zahřálo mě u srdce, když jsem se později doslechla, že je živa a zdráva.